



Voor het front van de Bravo-compagnie, de bataljonsstaf en enkele genodigden heeft maj Collin van Loon op 12 maart 2010 het commando overgedragen aan maj Henk Lourens. Maj Lourens treedt in de voetsporen van achtereenvolgens maj Albert van Dijk, maj Paul Bogaard en is na maj van Loon de vierde commandant van de B-cie sinds de oprichting in 2004.

Maj Lourens heeft diverse functies binnen de Verbindingsdienst gehad voordat hij bij de B-cie het commando overnam. Hij diende onder andere bij 106 Vdbat, 11 AMB, C2SC, sectie 3 van het 1 (NL/GE) CISBn HRFHQ en is bataljons S6 geweest bij 25e Afdeling Lua. Onlangs heeft hij de Middellbare Defensievorming (MDV) met goed gevolg afgelegd. In zijn welkomstwoord heeft hij gezegd veel zin te hebben in de functie en hij kijkt uit naar een uitdagende periode.

Maj van Loon heeft een kleine twee jaar het commando - over de in zijn ogen beste compagnie van de Verbindingsdienst - gevoerd. Hij heeft in maart 2008 het stokje overgenomen en heeft in de twee daarop volgende jaren een intensieve, leuke en leerzame periode gehad. Deze periode kende veel hoogtepunten en helaas ook enkele dieptepunten. Het grootste dieptepunt was het plotselinge overlijden van sm Leen Prins in oktober 2008.

De tijd is voorbij gevlogen en er is door veel mensen veel werk verzet. Om maar een veel-

gebruikt, maar o zo waar, metafoor te gebruiken: lid zijn van de compagnie was als een reiziger op een TGV. Hij dendert voort met een sneltreinvahrt en iedereen moet met elkaar zorgen dat hij op de trein blijft. Er zijn maar weinig stations waar de trein stilstaat en waar op adem gekomen kan worden.

De afgelopen twee jaar is er veel aandacht geweest voor materieel, uitzendingen en personeel. Het is geen geheim dat de technische staat van het materieel niet optimaal is. Op het personeel wordt een grote wissel getrokken, zeker omdat veel kaderleden 'vacature' heten en op allen een beroep is gedaan bij de uitzendingen naar Afghanistan, Verenigde Arabische Emiraten en Bosnië. Met name in de uitzendperiode (lees dus ook de ruime voorbereidingstijd en de ruime afwikkelperiode) kon de compagnie niet terugvallen op veel ervaren kaderleden. Enkele jonge sergeanten, die net aan hun startfunctie begonnen, hebben hun kans gegrepen om zichzelf te ontwikkelen en hun hoofd met succes boven het maaiveld uitgestoken. Een fenomeen dat zich in die periode voordeed was dat bijna elk kaderlid wel een hogere functie waarnam - tot zelfs een sergeant-majoor, die een periode de plaatsvervangend-CC-stoel bekleedde. Iedereen is daar creatief en met gezond boerenverstand mee omgegaan. Maj van Loon kijkt met bijzonder veel trots en genoeg terug op deze periode. In zijn afscheidwoord zei hij dat hij geluk heeft gehad met zulke geweldige mensen te mogen samenwerken. Zijn compagniesstaf bestond louter uit men-



Afscheidstoespraak van maj Collin van Loon

sen die allemaal hetzelfde hoge niveau nastreefden. Enkele kaderleden op belangrijke stoelen binnen de pelotons hebben dit streven alleen maar versterkt.

Operationeel hebben de mannen en vrouwen van de B-cie hun waarde en kunnen getoond. Zowel tijdens de missies in het buitenland als tijdens oefeningen ter ondersteuning van de diverse eenheden in Nederland is de klant aantoonbaar altijd meer dan tevreden geweest over de kwaliteit van het geleverde werk en de inzet van onze mensen.

Daar doen we het toch voor? Dat is toch onze taak als verbindelaar?

Maj Lourens heeft de komende periode, naast dezelfde uitdagingen waar maj van Loon voor stond, ook te maken met de invloeden van de interne evaluatie van het bataljon, loopbaanlint en de mogelijke aanstaande bezuinigingen. Kortom, druk en uitdagend.

Maj van Loon vindt het jammer dat hij maar twee jaar commandant heeft kunnen zijn. Hij heeft de mogelijkheid gekregen de Hogere Defensievorming (HDV) te mogen volgen, echter niet in Amersfoort en Rijswijk maar in Noorwegen bij de *Forsvarets Høyskole* te Oslo. Deze Noorse HDV aan de *Norwegian Defence University College* is een geaccrediteerde Masteropleiding van twee jaar. Daarna zal hij nog minimaal twee jaar aan de slag gaan als *Exchange Officier* (XO) bij de Noorse Landmachtstaf. Hij is nu druk bezig met zijn Noorse taalopleiding en is bezig met het zoeken van een huis in Oslo. Het hele gezin verhuist mee. Op 25 mei begint hij met zijn Landoperativkurs II, wat vrij vertaald de Noorse landmachtmodule is, als voorbereiding op de Masterstudie.



Overdracht van het fanion Bravo-compagnie 101 CISbat van maj van Loon (r) aan maj Lourens (l)